

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA COMMISSION

COLLECTION RELIEE DES
DOCUMENTS "COM"

COM (79)52

Vol. 1979/0020

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlussachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

~~COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN~~

COM(79) 52 def.

Brussel, 16 februari 1979

MEMORANDUM

VASTSTELLING VAN EEN VIERDE ONDERZOEKSPROGRAMMA VAN DE EGKS

"Technische bestrijding van schadelijke en hinderlijke invloeden op de arbeidsplaatsen en in de omgeving van installaties der ijzer- en staalindustrie

COM(79) 52 def.

MEMORANDUM

FASTSTELLING VAN EEN

VIERDE ONDERZOEKPROGRAMMA VAN DE EGKS

"TECHNISCHE-BESCHRIJVING VAN SCHADELIJKE EN NIET-SCHADELIJKE INVLOEDEN OP DE ARBEIDSPLAATSEN EN IN DE OMGEVING VAN INSTALLATIES DER IJZER- EN STAALINDUSTRIE"

I N H O U D

- I Inleiding - Voorgeschiedenis
- II De behoefte aan onderzoek op het gebied van de bestrijding van de milieuverontreiniging in de ijzer- en staalindustrie
- III Onderzoekprogramma
 - 1. Cokesfabrieken
 - 2. Sintering van erts
 - 3. Hoogovens
 - 4. Staalfabrieken
 - 5. Walserijen
 - 6. Metingen
 - 7. Algemene en aanverwante problemen
- IV Coördinatie van de werkzaamheden
- V Verspreiding van de resultaten van het onderzoek
- VI Financiële aspecten en duur van het programma
- VII Conclusies

*

*

*

1. VASTSTELLING VAN EEN VIERDE ONDERZOEKPROGRAMMA VAN DE EGKS
"TECHNISCHE BESTRIJDING VAN SCHADELijke VERONTREINIGINGEN
OP DE ARBEIDSPLAATSEN EN IN DE OMGEVING VAN INSTALLATIES
DER IJZER- EN STAALINDUSTRIE"

I. Inleiding - Voorgeschiedenis

Het derde programma betreffende de technische bestrijding van de verontreinigingen in de ijzer- en staalindustrie dat op grond van artikel 55 van het verdrag tot oprichting van de EGKS op 11.2.1974 door de Commissie van de Europese Gemeenschappen werd vastgesteld, is eind 1978 na een looptijd van 5 jaar afgelopen. De hiervoor ter beschikking gestelde kredieten ten bedrage van 10 miljoen rekeneenheden waren als hulp voor onderzoekingen met het oog op de verbetering van het milieu in de omgeving van de staalfabrieken en van de werkomstandigheden in de fabrieken, alsmede voor de verspreiding van de dankzij dit onderzoek verworven kennis bestemd en zijn thans opgebruikt.

Met de toegekende financiële hulp konden werkzaamheden ondersteund worden die voor het merendeel in ondernemingen of in rechtstreeks aan de ijzer- en staalindustrie verbonden instituten werden verricht. Sommige onderzoekingen van meer fundamentele aard werden aan andere gespecialiseerde instituten of aan universiteiten opgedragen. Hierdoor was het mogelijk de resultaten van het onderzoek snel in de praktijk toe te passen en de verbetering van het milieu en de hygiëne op de werkplek onmiddellijk aan te pakken.

Vergeleken met de vorige programma's vertonen de onderzoekingen van het derde programma een uitbreiding van het werkkerrein. Zij beantwoorden dus volledig aan de in dit programma beoogde doelstellingen.

De eerste onderzoekingen op dit gebied, waarvan sommige teruggaan tot 1958, hadden voornamelijk ten doel de situatie op bepaalde werkplekken te verbeteren en methoden te ontwikkelen voor het meten van verontreinigende stoffen.

Vervolgens moest er tengevolge van de snelle ontwikkeling van de oxy-staalindustrie belangrijk onderzoek verricht worden op het gebied van de bestrijding van de emissie van bruine convertorrook.

Het tweede onderzoekprogramma (1967 - 1973) was hoofdzakelijk gericht op de luchtverontreiniging, maar in het eindstadium van het programma is het noodzakelijk gebleken ook de behandeling van vloeibare afvalstoffen en afvalwater in het onderzoek te betrekken.

Het derde programma heeft het dankzij ruimere geldelijke middelen mogelijk gemaakt meer uiteenlopende problemen te bestuderen die verband houden met de eisen binnen de ontwikkeling van de ijzer- en staalindustrie. Zo werden er belangrijke werkzaamheden gewijd aan de behandeling van afvalstoffen en bijprodukten van de ijzer- en staalindustrie, waarvan met name de werkzaamheden kunnen worden genoemd betreffende het verwijderen van zink en lood uit het bij de fabricage van ruw ijzer en staal vrijkomende stof, het benutten van uit staalfabrieken afkomstige slak, het storten van slak en verschillende afvalstoffen en het afscheiden van afgewerkte olie.

Op het gebied van de vloeibare afvalstoffen is de aandacht voornamelijk gericht op de behandeling van het afvalwater van cokesfabrieken. Hiervoor zijn oplossingen aan de hand gedaan, waarvan sommige veelbelovend zijn waar het gaat om het verwijderen van ammoniak, fenolen en cyaniden uit het geloosde afvalwater. Het beoogde doel is nog steeds te komen tot betrouwbare technieken waarmee een deugdelijke zuivering mogelijk is en die vanuit het oogpunt van investerings- en bedrijfskosten voordeliger zijn.

De problemen hangen trouwens vaak met elkaar samen. Door het opvangen van stof in grote produktie-eenheden ontstaat een groeiende hoeveelheid uitgefilterd en uitgespoeld stof en slik. Ook de afvalwaterzuivering doet groeiende hoeveelheden slik ontstaan. Aangezien terzelfdertijd de oppervlakte waarop kan worden gestort voortdurend kleiner wordt, wordt een intensieve studie naar mogelijkheden tot verwerking van deze stoffen steeds urgenter. Voorrang krijgt hierbij de verwerking van deze afvalstoffen tot nuttige en verkoopbare produkten. Het gevolg hiervan is dat niet alleen de stortplaatsen, maar ook de grondstoffen- en energiebronnen minder zwaar worden belast. In deze richting is met succes onderzoek verricht waarvan de resultaten in een proefstadium worden toegepast of bij proefnemingen in de industrie worden getest.

Op voorlichtingsdagen die zijn georganiseerd in 1974 (Kwaliteit van het milieu in de ijzer- en staalindustrie), in 1977 (Ronde-tafelconferentie over de cokesfabrieken) en in 1978 (Afvalverwerking in de ijzer- en staalindustrie) is gebleken dat er van de kant van de bedrijfswereld grote belangstelling bestaat voor deze onderwerpen.

Het probleem van de zwevende deeltjes en van bepaalde gassen die bij de fabricageprocédés in de ijzer- en staalindustrie worden uitgestoten, blijft de onderzoekers bezighouden. Zo zijn er werkzaamheden aan de gang of reeds voltooid betreffende de herkomst van bruine rook en de emissie van fluor en NO_x . Bovendien bleek het noodzakelijk voor heel specifieke doeleinden methoden te zoeken, te ontwikkelen en te perfectioneren voor het meten van verontreinigende stoffen. Als voorbeelden hiervan kunnen worden genoemd de werkzaamheden waarbij de methoden voor het meten van rond industriegebieden neergeslagen stof vergeleken werden en de keuze van de voor de ijzer- en staalbewerkingen meest geschikte apparaten voor het meten van vaste, gasvormige en vloeibare verontreinigende stoffen.

Hoewel tijdens de achtereenvolgende programma's de methoden voor het opvangen van de bruine rook van convertors en de rook van ovens aanzienlijk zijn geperfekteerd en tot bevredigende resultaten hebben geleid, dient de zogenaamde secundaire opvang nog bestudeerd te worden (het betreft hier de opvang bij het laden van convertors en ovens en het gieten).

Het probleem hierbij is dat de benodigde installaties en capaciteit op het te bereiken doel moeten worden afgestemd. Uit een eerste onderzoek dat met name het aftappen van hoogovens en smeltovens betrof, is gebleken in welke richting men de werkzaamheden zou kunnen voortzetten.

Het probleem van de emissies van cokesfabrieken (stof en gassen) blijft de onderzoekers bezighouden. Er zijn werkzaamheden verricht die ten doel hebben alle emissies op te vangen met behulp van een afzuigtrap over de cokesovens. Een dergelijke afzuigtrap is op verkleinde schaal bestudeerd. Bovendien werd aan het eind van het begrotingsjaar besloten tot een onderzoek naar de afdichting van ovendeuren.

Door de toenemende capaciteit van de vlamhoogovens werd het acute probleem van de geluidshinder met klem onder de aandacht van de fabrikanten gebracht.

In een aantal betrokken Lid-Staten is een begin gemaakt met een communautair onderzoek ten einde de inspanningen in deze sector te coördineren. De gedachten gaan uit naar proefnemingen met voorzieningen waarmee de vorming en de voortplanting van het lawaai van de ovens kunnen worden tegengegaan of de pulsaties van de elektrische voeding kunnen worden verminderd. Deze onderzoeken werden voorafgegaan door werkzaamheden van ergonomische aard die onder een ander kaderprogramma van de Commissie vallen.

II De behoefte aan onderzoek op het gebied van de bestrijding van de milieuverontreiniging in de ijzer- en staalindustrie

Hoewel de tot nu toe verrichte werkzaamheden zichtbaar succes hebben gehad en tot verbeteringen hebben geleid, kunnen de in het derde programma genoemde en behandelde problemen niet als definitief opgelost worden beschouwd, omdat:

- er voor bepaalde problemen nog steeds geen bevredigende oplossingen zijn gevonden;
- er zich nieuwe problemen voordoen tengevolge van wijzigingen in bepaalde procédés of door de ontdekking van schadelijke effecten van bepaalde stoffen of emissies voor de mens en het milieu;
- de zuivering van rook en vloeibare afvalstoffen op haar beurt weer problemen met zich meebrengt voor het op milieuvriendelijke wijze verwijderen van de residuen;
- bij gebrek aan de noodzakelijke basiskennis de maatregelen ter vermindering van het lawaai vooralsnog niet verder gaan dan kostbare en niet altijd even doelmatige afschermingen (reeds in het bouwstadium moet worden gestreefd naar vermindering van het industrielawaai);
- de kostensituatie moet worden verbeterd (investerings- en bedrijfskosten);
- het energieverbruik dat voortvloeit uit milieubescherpende maatregelen moet worden teruggebracht, zonder dat de doeltreffendheid van die maatregelen eronder lijdt.

Meer nog dan in het verleden zijn de huidige onderzoeken er hoofdzakelijk op gericht het ontstaan van problemen in verband met de verontreiniging van het milieu en de werkplek tegen te gaan. Hierbij komt het erop aan procédés, technieken en een werkorganisatie te vinden waarbij een minimum aan milieuhinder optreedt. Waar dit echter om technische of andere

redenen niet mogelijk is, wordt er zoveel mogelijk naar gestreefd de omvang van deze problemen binnen aanvaardbare grenzen te houden. De aldus verwezenlijkbare kwaliteitsverbeteringen van het leefklimaat moeten niet alleen de natuurlijke grondstoffen- en energiebronnen zoveel mogelijk ontzien, maar ook economisch verantwoord zijn. De inspanningen tot behoud en verbetering van het milieu en bijgevolg ook van de werkplekken vooronderstellen een voortschrijdende ontwikkeling van de wetenschappelijke en technologische kennis. De voortzetting van het derde programma waarbij rekening wordt gehouden met de nieuwste inzichten en eisen, betekent voor de ondernemingen in de ijzer- en staalindustrie een wezenlijke steun bij hun pogingen om het milieu en de werkomstandigheden te verbeteren.

Bij de harmonisatie van wetten, richtlijnen, voorschriften enz. wordt het steeds duidelijker dat in de Gemeenschap uniforme methoden voor de monsterneming, de meting en de verwerking van de meetresultaten noodzakelijk zijn. Grenswaarden en meetresultaten worden thans voortdurend over de nationale grenzen heen met elkaar vergeleken.

Daarbij wordt echter gewoonlijk vergeten dat de met de verschillende meetmethoden verkregen resultaten ook thans in de meeste gevallen niet rechtstreeks met elkaar kunnen worden vergeleken.

Uit deze overwegingen blijkt dat de onderzoeken met het oog op de aanpassing en de perfectionering van de installaties ter bescherming van het milieu in de fabrieken in het vervolg uit moeten gaan van de volgende beginselen:

- a) verbetering van de arbeidsomstandigheden en de werkplekken;
- b) voldoen aan de eisen van de overheidsinstanties;
- c) handhaving van het concurrentievermogen van de bedrijven en zodoende ook van de werkgelegenheid;
- d) zuinig omgaan met grondstoffen en energie.

De werkzaamheden concentreren zich aldus zowel op de oude problemen waarvoor nog geen bevredigende oplossing gevonden is, als op de nieuwe

problemen die zich als gevolg van de technische vooruitgang steeds weer voordoen. Evenals bij de voorgaande programma's is het ook nu te hopen dat de onderzoeken die op het gebied van de industriële arbeidshygiëne en de bestrijding van de milieuhinder zullen worden verricht, even snel vooruitgang boeken als de industriële techniek. Er zal getracht worden reeds bij de ontwikkeling van fabricageprocédés rekening te houden met de arbeidshygiëne en het milieu.

*

*

*

Bij een meerjarig onderzoekprogramma zoals dit is het uiteraard niet mogelijk alle aspecten van een zo belangrijke industrie als de moderne ijzer- en staalindustrie, die een voortdurende economische en technische ontwikkeling doormaakt, te omvatten.

De onderwerpen die in dit programma aan bod komen, stemmen overeen met die van het technisch onderzoek "Staal" en wat de cokesfabrieken betreft, met het technisch onderzoek "Steenkool". Nu al worden verscheidene projecten gefinancierd door zowel de technische als de sociale sector. Het is van het allergrrootste belang deze samenwerking uit te breiden. Bovendien is er rekening gehouden met de algemene doelstellingen die de ijzer- en staalindustrie overeenkomstig het EGKS-verdrag periodiek vaststelt.

Anderzijds zullen nauwe betrekkingen onderhouden worden met de Dienst Milieuzaken en Consumentenbelangen, die verantwoordelijk is voor het milieubeleid van de Gemeenschappen. Er zal in het bijzonder rekening worden gehouden met de bestaande en toekomstige richtlijnen die de communautaire wetgeving op dit gebied vaststellen. Daar het programma met beperkte financiële middelen en een kleine onderzoeksstaf binnen een bepaalde tijd moet worden uitgevoerd, moet het prioriteiten stellen die nu al duidelijk vaststaan, omdat zij voortvloeien uit reeds begonnen activiteiten die voortgezet dienen te worden of optreden tengevolge van een technische ontwikkeling of een wettelijk voorschrift.

De onderwerpen waaraan in het programma prioriteit is toegekend, zijn de volgende:

- voortzetting van het onderzoek naar doeltreffende en economisch verantwoorde technische preventiemiddelen ter vermindering van de emissies van stof en gassen in de werkruimten en in de omgeving van de fabrieken.
- onderzoek en ontwikkeling van technieken voor de zuivering van te lozen afvalwater, waarbij speciale aandacht geschonken wordt aan het afvalwater van cokesfabrieken.
- verwerking van door de ijzer- en staalindustrie geproduceerde afvalstoffen. Onder afvalstoffen dient te worden verstaan bijprodukten van de bereiding van ruwijzer en staal. Dit onderdeel omvat het benutten van afvalstoffen, de terugwinning en het storten ervan.
- onderzoekingen naar de vermindering van het geluidsniveau en de trillingen van ovens, machines en installaties in de ijzer- en staalindustrie. Bij de bestrijding van lawaai en trillingen dient rekening gehouden te worden met de kennis die op grond van een lange ervaring met deze problemen in medische en ergonomische programma's is opgedaan. Het onderzoek dient hier vooral gericht te zijn op technische preventiemiddelen.
- speciale onderzoekingen op het gebied van de hygiëne op de werkplek. Verwijdering van giftige gassen en stoffen met hiertoe geschikte middelen.

III Onderzoekprogramma

Bij de indeling van de onderwerpen van het programma werd dezelfde volgorde aangehouden als bij de fabricage en het walsen van staal algemeen wordt gevolgd. Men vindt dus de voornaamste hiervoor opgesomde onderzoekthema's verspreid over de verschillende hoofdstukken terug.

1. Cokesfabrieken

Hoewel de emissies in het bijzonder bij het laden van kolen in de ovens en bij het blussen van cokes in nieuwere installaties in aanzienlijke mate zijn afgenomen, is verdere ontwikkeling noodzakelijk en moeten de voorwaarden worden geschapen voor de verbetering van reeds bestaande installaties. Prioritair hierbij is de vermindering van de verontreiniging tengevolge van lekkage en het uitstoten van

de cokes . Onverminderde aandacht vereist ook de behandeling van het afvalwater van de cokesfabrieken.

2. Sintering van erts

Hoewel de ontstopping van de sinterinstallaties en de neveninstallaties al in een vergevorderd stadium verkeert, ontstaan er door het gebruik van residuen en verschillende soorten brandstof en ijzererts nog onopgeloste problemen in verband met de invloed van deze factoren op de hoeveelheid en de samenstelling van de stofemissies en van de emissies van verontreinigende gassen. In verband hiermee moet ook de koeling van het gesinterd erts worden vermeld. Daar waar het pelletiseren van ertsen wordt toegepast, rijzen eveneens nog enkele lucht- en waterverontreinigingsproblemen waarvoor nog geen bevredigende oplossing is gevonden.

3. Hoogovens

Hoewel het eigenlijke hoogovenproces thans als milieuvriendelijk kan worden beschouwd, moet voor belangrijke secundaire problemen nog een bevredigende oplossing gevonden worden. Dit geldt onder meer voor de vermindering van secundaire stofemissies bij de aftap, van de geluidshinder afkomstig van de cowpers, bij het laden van de oven, het aflaten van de druk en verbeteringen in de water-, stof-, slik-, en slakkenhuishouding.

4. Staalfabrieken

Wat geldt voor de produktie van ruwijzer, geldt uiteraard ook hier. Afgezien van enkele uitzonderingen is voor de primaire ontstopping een oplossing gevonden die als bevredigend kan worden beschouwd, hoewel er nog gezocht zou kunnen worden naar minder kostbare en minder plaats innemende technieken. Voor andere procédé's zoals het ontzwavelen van ruwijzer en het laden en aftappen van smeltovens en convertors, is echter nog meer onderzoek vereist. Ook de vermindering van de geluidsoverlast van elektro-ovens vereist nader onderzoek. Bijzondere aandacht moet worden besteed aan de slak van staalfabrieken, teneinde het bruikbare gedeelte van deze afvalstoffen te verhogen en de hoeveelheid voor de stort bestemde slak te verminderen.

5. Walserijen

Behalve de bekende en ook in het derde programma genoemde emissiebronnen voor verwarmingsovens, afvlamhallen, slijperijen en beitserijen, waar bijzondere maatregelen ter bestrijding van de verontreiniging van de lucht en/of het water noodzakelijk kunnen blijken, moeten ook andere, secundaire bronnen zoals bijvoorbeeld de vorming van olienevel bij bepaalde walstuigen in het onderzoek worden opgenomen.

Een aanzienlijke hoeveelheid van het afvalwater van de ijzer- en staalindustrie is afkomstig van de warmwalserijen. De methoden voor de behandeling van dit afvalwater moeten verder worden ontwikkeld en er moeten grondbeginselen voor de bouw van de voor de waterbehandeling vereiste installaties worden uitgewerkt. Er is nog geen bevredigende oplossing gevonden voor de behandeling van oliehoudend walsslik en voor oliehoudende walshuid. Nieuwe onderzoeken zijn hier vereist.

6. Metingen

Reeds in de drie voorgaande programma's speelde de meting van de verontreinigingen een belangrijke rol. Het vierde programma stelt de volgende prioriteiten vast:

- ontwikkeling van meetmethoden, in het bijzonder voor continu-meting;
- aanpassing van de bestaande methoden aan de specifieke behoeften van de ijzer- en staalindustrie;
- harmonisatie van de monsterneming en de meet- en verwerkingsmethoden om de verkregen resultaten te kunnen vergelijken.

7. Algemene en aanverwante problemen

- Vermindering van de emissie van fijn stof, gasvormige verontreinigende stoffen zoals fluor, stikstofoxyden en zwaveldioxyde en stankoverlast veroorzakende stoffen zoals zwavelwaterstof, mercaptanen enz.;
- vermindering van de verontreinigingen, veroorzaakt door het storten en opslaan van stof- of slikvormig afval;
- behandeling, bereiding en hernieuwde toepassing van residuen uit de ijzer- en staalproductie, alsmede uit installaties voor de bestrijding van lucht- en waterontreiniging;

- ontwikkeling van doeltreffende storttechnieken voor het storten van afvalstoffen van de ruwijzer- en staalproductie;
- onderzoeken ter vaststelling en raming van de consequenties van de ruwijzer- en staalproductie op het milieu;
- maatregelen ter vermindering van de hoeveelheid afvalwater en ter verlaging van de concentratie aan verontreinigende stoffen;
- vermindering van de energiebehoefte en van de kosten voor de zuivering van afvalwater en de reiniging van afvalgasen, alsmede voor de recycling;
- voorkoming van het gevaar van inademing van giftig gas of stof, zoals bijvoorbeeld het silicoseverwekkende stof dat bij opslag van bepaalde vuurvaste stoffen of slijpmiddelen ontstaat;
- onderzoeken ter vermindering van het geluidsniveau van sommige installaties in de ijzer- en staalindustrie en ontwikkeling van doeltreffende, niet te kostbare maatregelen ter bescherming tegen het lawaai, zowel ten behoeve van de omgeving als van het personeel;
- onderzoeken ter vermindering van het lawaai van voor de ijzer- en staalindustrie specifieke transportmiddelen, mede ter bescherming van het personeel tegen overmatig lawaai en trillingen en ter vermindering van de hierdoor veroorzaakte overlast voor woongebieden;
- onderzoeken ter vervanging van voor de gezondheid of het milieu gevaarlijke hulpstoffen en schoonmaakmiddelen.

IV Coördinatie van de werkzaamheden

Nadat de voorgaande programma's door de Commissie waren vastgesteld, werd voor de uitvoering ervan een werkwijze gevolgd die in de praktijk goede resultaten heeft afgeworpen. Drie raadgevende comité's (een onderzoekscomité, het comité van producenten en werknemers voor de veiligheid en de arbeidsgeneeskunde alsmede het comité van regeringsdeskundigen, bestaande uit personen met de vereiste bevoegdheden) adviseren de Commissie inzake het meest geschikte ogenblik om bepaalde projecten uit te voeren. De goedkeuring van een project door de Commissie houdt in dat er tussen de begunstigde en de Commissie een contract gesloten wordt waarin is bepaald dat eerstgenoemde verplicht is technische verslagen in te dienen over de verrichte werkzaamheden. Deze verslagen worden bestudeerd en

besproken door groepen deskundigen die in gespecialiseerde werkgroepen bijeenkomen en een met redenen omkleed advies uitbrengen aan de Commissie. Zo nodig komen deze groepen bijeen in de verschillende centra voor onderzoek of in de fabrieken waar het onderzoek wordt verricht, waardoor zij de werkzaamheden waarover advies moet worden uitgebracht, met kennis van zaken kunnen bestuderen en beoordelen.

Het ligt in de bedoeling ook bij de uitvoering van dit programma dezelfde werkwijze te volgen.

De in dit programma behandelde onderwerpen komen in hun geheel of gedeeltelijk ook aan bod bij werkzaamheden van internationale organisaties zoals de ISO, de Verenigde Naties, de OESO, enz., al naargelang van hun eigen bevoegdheden of statuten. In het verleden is gebleken dat goed georganiseerde contacten voor de uitvoering van de onderzoekingen nuttig waren en dat bovendien de programmeergegevens voor deze instellingen een waardevolle steun vormden bij hun taakuitoefening.

V Verspreiding van de resultaten van het onderzoek

De bijzonderheden van de onderzoekingen en de verkregen resultaten zullen aan de belanghebbenden worden medegedeeld. De onderzoeksverslagen worden zo spoedig mogelijk aan de leden van de deskundigencommissies ter kennis gebracht. Al deze deskundigen zijn specialisten uit de ijzer- en staalindustrie van hun land, zodat een snelle verspreiding van de onderzoeksresultaten binnen deze industrie mogelijk is.

Om een bredere verspreiding van de informatie over de verrichte onderzoekingen te waarborgen, zullen over de gesubsidieerde onderzoekingen nadere mededelingen gepubliceerd worden in Euro Abstracts, waarin eveneens bij het gereedkomen van de eindverslagen samenvattingen hiervan zullen verschijnen. Bovendien is voor iedereen en voor elke organisatie die daar belang in stelt, op aanvraag bij de Commissie een volledig eindverslag verkrijgbaar. Er zij nogmaals op gewezen dat er nog andere verspreidingsmiddelen worden toegepast, zoals het verzenden van overdrukken van artikelen over de onderzoekingen, het houden van voorlichtingsdagen, congressen, enz. De algemene commissie voor de veiligheid en de gezondheidsvoorwaarden in de ijzer- en staalindustrie verzorgt op

haar gebied de uitwisseling van ervaringen tussen de ijzer- en staalfabrieken van de Lid-Staten. Deze organisatie kan bij de vervulling van de haar verstrekte opdracht haar voordeel doen met de onderzoeksgegevens.

VI Financiële aspecten en duur van het programma

De voorgaande programma's op het gebied van de veiligheid, de arbeidshygiëne en de bestrijding van de verontreinigingen in de ijzer- en staalindustrie hadden een looptijd van vijf jaar. Deze periode bleek voldoende om tot concrete resultaten te komen, die in tal van gevallen vrij snel in de praktijk konden worden toegepast.

De projecten hadden gewoonlijk een looptijd van twee, soms drie jaar en dit zal ook het geval zijn bij dit programma waarvoor een looptijd van vijf jaar is voorgesteld.

Het krediet dat voor dit programma nodig is, omvat niet alleen de financiële steun voor de onderzoeken, maar ook de bijkomende kosten voor de uitvoering van het programma en de verspreiding van de resultaten (kosten voor publikatie, vertalingen, typen, verspreidingsmiddelen, enz.).

Bij de raming van dit krediet werd rekening gehouden met de kosten van de voorgaande onderzoeken, de normale kostenstijging, de jaarlijkse begroting die wordt toegekend voor het onderzoek op sociaal gebied in de kolen- en staalsector, de uitrusting van de instituten en het beschikbare en noodzakelijke personeel voor de juiste uitvoering van het programma. Bovendien brengt de overgang van het onderzoek in een gevorderd proef of ontwikkelingsstadium in bepaalde gevallen een kostenstijging met zich mee.

Gezien deze factoren en het feit dat de door de Gemeenschap verleende financiële steun in het algemeen niet meer bedraagt dan 75 % van de directe kosten van de onderzoeken, waarbij het resterende deel voor rekening van de begunstigde komt, is er voor de vervezenlijking van een acceptabel programma dat daadwerkelijk bijdraagt tot de verbetering

van de industriële hygiëne in de werkruimten en van de omgeving van de fabrieken een onderzoekskrediet nodig van naar schatting 15 miljoen Europese rekeneenheden verdeeld over vijf jaar, te rekenen van 1979.

VII Conclusies

De Commissie van de Europese Gemeenschappen,

- overwegende dat het noodzakelijk is de onderzoeken op het gebied van de industriële hygiëne op de werkplekken en de verbetering van het milieu in de ijzer- en staalindustrie aan te moedigen;
- rekening houdend met de gunstige adviezen, de overeenstemming en de meningen inzake onderzoek zoals die door de raadgevende commissies, samengesteld uit beroeps- en regeringsvertegenwoordigers en deskundigen, tot uiting zijn gebracht;
- gelet op artikel 55 van het verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal;

stelt voor 15 miljoen Europese rekeneenheden voor de uitvoering van een onderzoekprogramma "Technische bestrijding van schadelijke en hinderlijke invloeden op de arbeidsplaatsen en in de omgeving van installaties der ijzer- en staalindustrie" beschikbaar te stellen gedurende een periode van vijf jaar vanaf 1979.
